

Народився 21 червня 1926 р. у м. Дніпропетровськ у родині бригадира слюсарів локомотивного депо станції Дніпропетровськ. Навчався в середній школі № 12. Віктор Агапійович змалку прагнув працювати тільки на залізниці, мріяв про професію машиніста паровоза. Після відкриття в 1936 р. у Дніпропетровську дитячої залізниці влаштувався на роботу оглядачем вагонів, згодом був кондуктором, а потім і машиністом.

У 1941–1942 рр. працював слюсарем депо Арчеда Південно-Східної залізниці, був учнем токаря локомотивного депо Ставропіль. Під час Другої світової війни брав участь у бойових діях, пройшовши дорогами війни України, Молдови, Румунії, Югославії, Угорщини, Австрії. Після демобілізації працював електрослюсарем в електромеханічних майстернях паровозної служби Сталінської (нині Придніпровської) залізниці, був секретарем комітету АКСМУ локомотивного депо.

У 1951 році вступив на механічний факультет Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту, який із відзнакою закінчив у 1956 р. за спеціальністю «Інженер-механік шляхів сполучення» (вагонобудування та вагонне господарство). Під час навчання упродовж двох років (1954–1956 рр.) очолював студентську профспілку.

А потім були етапи становлення його як фахівця залізничної галузі та кар'єрного зростання як керівника: інженер з устаткування (1956–1958 рр.); асистент, згодом — доцент кафедри будівельної механіки ДІПу (1958–1967 рр.); завідувач відділу науки та навчальних закладів Дніпропетровського обласного комітету КТІУ (1967–1971 рр.).

У 1964 р. В. А. Каблуков захистив кандидатську дисертацію на тему: «Поздовжня динаміка електропоїзда типу ЕР», вперше використавши для таких досліджень дискретні та цифрові ЕОМ. У 1979 р. йому було присвоєно вчене звання професора. Як науковець, він активно займався вирішенням проблеми підвищення ваги поїздів (в т. ч. масою 8000–12000 т), поліпшенням конструкційних характеристик рухомого складу. Багато Віктор Агапійович зробив для вирішення проблем безпеки руху поїздів, очолюючи з 1992 року комісію незалежних експертів Укрзалізниці. Крім того, він брав активну участь у розробці та виконанні Державних програм зі створення і функціонування європейських транспортних коридорів. Брав участь у виконанні наукових досліджень: «Транспортування наливних вантажів у котлах польських залізничних цистерн шляхом їх перестановки на візки колії 1520 мм» і «Транспортування багатовантажних автомобілів на рухомому складі залізниць України при комбінованих перевезеннях».

У травні 1971 р. його було призначено ректором Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту, цю посаду Віктор Агапійович обіймав до 1997 р., пізніше упродовж трьох років був радником ректора. У 1992 р. ДІП отримав найвищий IV рівень акредитації і став Дніпропетровським державним технічним університетом залізничного транспорту. За цей період навчальний заклад досяг значних успіхів: збільшилась кількість (з 7 до 16) галузевих науково-дослідних лабораторій, напрямок діяльності яких відповідав основним потребам залізничної галузі; за його ініціативи й підтримки на багатьох великих залізничних станціях почали діяти центри довузівської підготовки.

КАБЛУКОВ
Віктор Агапійович

Очоловав ДІП
у 1971–1997 рр.

Кандидат технічних наук, професор

Багато уваги Віктор Агапійович надавав розбудові містечка ДІПу.

У 1975 р. до старого навчального корпусу було добудовано 2-й і 3-й блоки, що дозволило одержати додатково 44150 м² площі, надати нові приміщення бібліотеці та деяким кафедрам, зведено 9-типоверхові студентські гуртожитки № 4 (1974 р.) і № 5 (1981 р.), житлові будинки для викладачів та інші об'єкти інфраструктури містечка ДІПу. В 1981 р. у містечку було відкрито дитячий садок для дітей студентів і викладачів. У 1984 р. до нового корпусу прибудовано комплекс актових залів на 960 місць, яка є однією з найбільших у Дніпропетровську.

У 1992 р. В. А. Каблукова було обрано віце-президентом Транспортної академії України. Очолити її Східний науковий центр, що об'єднував науковців і виробників-фахівців з усіх видів транспорту Дніпропетровської, Донецької, Запорізької та Луганської областей, багато часу Віктор Агапійович присвячував науковим і конструкторським розробкам, що сприяли розвитку транспортної системи Східного регіону.

Віктор Агапійович — Заслужений працівник вищої школи України, Почесний залізничник СРСР і України, володар 28 урядових нагород, серед яких: ордени Червоної Зірки, Вітчизняної війни другого ступеня, Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани»; медалі «За відвагу», «За трудову відзнаку»; чеська медаль «За вірність у війні 1939–1945 років»; а також почесної грамоти Президії Верховної Ради УРСР і почесної відзнаки Президента України.

В. А. Каблуков пішов з життя 14 серпня 2000 р., похований у Дніпропетровську.